

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 32/02-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. júla 2002 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Alexandra Bröstla a Jána Klučku v konaní o sťažnosti J. G., bytom K., zastúpeného JUDr. F. K., K., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 465/00 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. G. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 465/00 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 465/00 konal bez zbytočných priet'ahov.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 14. februára 2002 doručené podanie J. G., bytom K., (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Sťažnosť na priet’ahy v konaní evidované na Okresnom súde Košice II“, ktorým požaduje, aby ústavný súd konštatoval, že došlo k „porušeniu práva pri priet’ahoch súdneho konania, ako aj práva na spravodlivé konanie“, pričom podľa obsahu sťažnosť smerovala k rozhodnutiu o porušení základného práva upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 465/00 o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Iné požiadavky na ústavný súd neformuloval. Sťažovateľ využil inštitút sťažnosti na orgán štátnej správy súdov, ktorá bola uznaná ako dôvodná, a požiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu, pričom dokumentoval svoje osobné pomery. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 32/02-8 vyhovel žiadosti sťažovateľa a ustanovil mu za právneho zástupcu advokáta JUDr. F. K., K.. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd nezistil dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a prijal ju uznesením č. k. II. ÚS 32/02-13 na ďalšie konanie.

V nadväznosti na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedu Okresného súdu Košice II na vyjadrenie k podaniu sťažovateľa, ako aj oznámenie, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Na výzvu ústavného súdu predseda Okresného súdu Košice II oznámil nasledovné:

„V uvedenom konaní skutočne došlo k priet’ahu, ako som to uviedol v odpovedi na sťažnosť J. G. zo dňa 11. 12. 2001. K priet’ahu v konaní došlo od augusta r. 2000 do 31. 12. 2001, kedy JUDr. R. L., ktorý vo veci konal, prestal vykonávať funkciu sudcu na tunajšom súde.

Následne bola predmetná vec presunutá dňa 8. 1. 2002 do súdneho oddelenia Mgr. D. F., ktorá výzvou zo dňa 30. 1. 2002 vyzvala žalobcu na doplnenie návrhu, ktoré bolo doručené cestou právnej zástupkyne žalobcu tunajšiemu súdu dňa 20. 3. 2002. Dňa 21. 3. 2002 bol vo veci vytyčený termín pojednávania na deň 29. 4. 2002.

V súčasnosti teda súd vo veci plynule koná.

Zároveň Vám oznamujem, že netrvám na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasím s upustením od neho.

Keďže vo veci je určený termín pojednávania na deň 29. 4. 2002, predmetný spis Vám bude zaslaný bezprostredne po skončení pojednávania.“ (pozn.: spis bol zaslaný ústavnému súdu 17. mája 2002).

Právny zástupca taktiež netrval na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Zo spisu vyplynulo nasledovné:

1. Návrh na neplatnosť rozviazania pracovného pomeru bol doručený Okresnému súdu Košice II 23. mája 2000;
2. Okresný súd Košice II vyzval 5. júna 2000 sťažovateľa na predloženie tlačiva o potvrdení osobných, majetkových a zárobkových pomerov na ustanovenie právneho zástupcu, ktoré sťažovateľ vrátil obratom (12. júna 2000) späť;
3. Okresný súd Košice II ustanovil 13. júna 2000 sťažovateľovi právneho zástupcu-advokátku JUDr. J. M.;
4. Okresný súd Košice II 13. júna 2000 vyzval odporcu (Štátny zdravotný ústav Košice, Ipeľská 1, aby sa k návrhu sťažovateľa vyjadril;
5. Štátny zdravotný ústav Košice, Ipeľská 1, doručil Okresnému súdu Košice II 11. augusta 2000 svoje vyjadrenie, toto bolo 21. augusta 2000 zaslané právnej zástupkyňi sťažovateľa;
6. 8. januára 2002 bola vec sp. zn. 12 C 465/00 presunutá do iného súdneho oddelenia (Mgr. D. F.);
7. Okresný súd Košice II vyzval 30. januára 2002 sťažovateľa na doplnenie petitu žalobného návrhu, na čo sťažovateľova právna zástupkyňa reagovala 20. marca 2002;
8. 21. marca 2002 bol nariadený termín prvého pojednávania na 29. apríl 2002;
9. 29. apríla 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že sa sťažovateľovi uložilo písomne spracovať úpravu petitu a žalovanému doložiť

do spisu kópiu predložených dokladov. Sťažovateľ predložil dokumentáciu 30. apríla 2002 a Štátny zdravotný ústav Košice 6. mája 2002;

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru, podľa ktorého *„Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola ...v primeranej lehote prejednaná...“*

V prípadoch sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru na prerokovanie vecí v primeranej lehote ústavný súd zohľadňuje svoju stabilnú judikatúru, v súlade s ktorou *„odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov“* (II. ÚS 61/98), pričom *„tento účel možno dosiahnuť len právoplatným súdnym rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná“* (II. ÚS 26/95). K vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza až *„právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“* (I. ÚS 10/98). Podľa názoru ústavného súdu možno preto za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu účastníka súdneho konania považovať také, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu práva upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 74/97, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú: 1. právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje, 2. správanie účastníka súdneho konania a 3. postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prejednáwanej veci.

S použitím uvedených kritérií ústavný súd preskúmal doterajšie konanie pred Okresným súdom Košice II a dospel k týmto záverom:

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť vecí, nejde o zložitú vec. Ide o pracovnoprávny spor (neplatnosť rozviazania pracovného pomeru), ktorý sa osobitne

nelíši od pracovnoprávných sporov tohto druhu. Z hľadiska povahy veci však ide o konanie mimoriadne citlivé, pretože stav neistoty ohľadne trvania pracovného pomeru závažne ovplyvňuje zabezpečovanie životných potrieb účastníka konania, prípadne aj jeho rodiny (II. ÚS 52/99).

2. Pokiaľ ide o správanie účastníka konania vo veci sp. zn. 12 C 465/00, toto bolo po celú dobu aktívne a súčinnosťné a neprispelo žiadnym spôsobom a ani v žiadnom rozsahu k doterajšej dĺžke súdneho konania.

3. V rámci posledného, tretieho kritéria ústavný súd zisťoval, či nedošlo k namietaným zbytočným priet'ahom v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 465/00 postupom samotného Okresného súdu Košice II. Ústavný súd zistil, že Okresný súd Košice II neurobil vo veci žiadny procesný úkon od 21. augusta 2000 do 8. januára 2002, t. j. takmer 16 mesiacov, hoci jeho postupu nebránila žiadna zákonná prekážka. Toto obdobie uznal za priet'ah v konaní aj predseda Okresného súdu Košice II vo svojej odpovedi z 11. decembra 2001 s'ťažovateľovi a aj vo svojom vyjadrení pre ústavný súd zo 16. apríla 2002.

Na základe vyššie uvedeného ústavný súd rozhodol, že obdobie nečinnosti Okresného súdu Košice II od 21. augusta 2000 do 8. januára 2002 je obdobím, ktoré možno označiť za zbytočné priet'ahy v konaní, ktorými došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

V nadväznosti na to, že ústavný súd rozhodol, že došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde prikázal Okresnému súdu Košice II, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2002